

A Fővárosi Törvényszék

a Karácsony Dorina Ügyvédi Iroda (1132 Budapest, Váci út 32. IV./2., ügyintéző: dr. Karácsony Dorina ügyvéd) által képviselt

Leidinger István () **felperesnek**

a dr. Csekő Katalin jogtanácsos által képviselt

BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (1143 Budapest, Mogyoródi út 43.)
alperes ellen

jó hírnév megsértésének megállapítása iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T .

A bíróság megállapítja, hogy az alperes honlapján 2014. március 11-én „Pert vesztett a pomázi parancsnok” címen megjelentetett közleményével megsértette a felperes jó hírnévhez való személyiségi jogát.

A bíróság kötelezi az alperest a közlemény eltávolítására, egyben az alábbi közlemény közzétételére:

„A 2014. március 11. napján pert vesztett a pomázi parancsnok” címmel megjelent közleményünkben valós tények hamis színben való feltüntetésével Leidinger István tűzoltóparancsnok személyéhez fűződő jogait, nevesítve a jó hírnévhez való jogát megsértettük, ezért e jogsértés miatt elnézést kérünk.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 50.000.- (ötvenezer) Ft + Áfa perköltséget és 15.000.- (tizenötezer) Ft le rótt illetéket.

Az ítélet ellen kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet ugyanennél bíróságnál kell 3 példányban írásban benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

Az Ítéltábla előtti eljárásban a részítelet elleni fellebbezést, valamint csatlakozó fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselőt kötelező.

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását. Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy a részítelet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésben kérheti tárgyalás megtartását.

INDOKOLÁS

A felperes a Pomázi Önkormányzati Tűzoltóság Parancsnoka. Az Ybl Miklós Főiskolán végzett tűzvédelmi mérnök szakon, 1997 óta van egy Bt.-je, ennek keretében tűzvédelmi terveket készítenek és munkavédelemmel is foglalkoznak. 30 éve önkéntes tűzoltó, 26 éve pedig ő a parancsnok Pomázon. 2012-ig önkormányzati tűzvédelmi rendszer volt az országban, mely 2012. január 1-jétől államira változott. A felperes szerint az új rendszernek vannak előnyei, de sok hibaforrást is magában hordoz, ezen véleményének hangot is adott több internetes feljegyzésben. A felperest a tűzoltó társadalomban sokan ismerik, tisztelik, szakmai hozzáértését, ügyszeretetét elismerik, értékelik.

A 2011 és 2012-es években megkezdődött mentő és tűzvédelem átszervezésének az volt a lényege, hogy az önkormányzati tűzoltó szervezetek feletti szakmai felügyeletet és működtetést az állam az önkormányzatoktól átvette, ezzel kapcsolatosan különböző intézkedések születtek, melyek a segélyhívás és az ügyeleti rendszer működését is módosították, egyebek mellett.

2012. február 29-én a felperes az önkéntes tűzoltó parancsnokság honlapján nyílt levelet tett közzé, melyet a polgármesterek részére is továbbított.

Az alperes – felperesként – a Budapest Környéki Törvényszéken 12.P.24.957/2013. szám alatt pert indított annak megállapítását kérve, hogy Leidinger István a jó hírnevét megsértette, e levélbeli, valamint egyéb kijelentéseivel, ezért 1.000.000.- Ft és kamatai nem vagyoni kártérítést is igényelt.

A bíróság a perben a 17 kijelentést egyenként vizsgálta, majd a 4. sorszámú ítéletében két tényállítást tekintetében megállapította a felperes jó hírnevének megsértését és eltiltotta Leidinger István alperest a jövőre nézve a felperesre vonatkozó sértő, valótlan tényállítások megtételétől. Az alperest bocsánatkérő nyilatkozat közzétételére is kötelezte a Pomázi Önkéntes Tűzoltóság honlapján. Az ítélet 2014. március 6-án kelt. A fellebbezésről jelen per alperese 2014. április 25-én értesült.

A felperes 2014. december 4-én nyújtotta be jelen perbeli keresetét az alperes ellen, jó hírnév megsértése miatt.

Ebben kiemelte, hogy az alperes az elsőfokú ítéletet a közleményében úgy tüntette fel, mintha az ügy befejeződött volna és az alperes teljes mértékben pernyertes lett volna. Ezzel megsértette a felperes jó hírnevét, mert a közlemény által tévesen megjelentetett hírt több újság is közölte és a tűzoltók körében is elterjedt.

Az alperes közleménye a felperesre utalva azt a valótlan tényállítást tartalmazza: „az ítélet szerint Leidinger Istvánnak, a nem hivatásos pomázi tűzoltóság parancsnokának 2012-es nyilatkozatai sértik a katasztrófavédelem, azon belül a hivatásos tűzoltóságok jó hírnevét, a minden alapot nélkülöző tényállításokkal”.

Ez a kijelentés mintegy azt sugallja, hogy a felperest az összes, 2012 évben tett nyilatkozata tekintetében elmarasztalta a bíróság s ebből mintegy példaként kettőt idéz az alperes.

A közlemény egyértelműen megtévesztő volt abban a tekintetben, hogy nem tartalmazott információt arról, mely szerint az ítélet még nem jogerős.

A felperes jogi képviselője útján 2014. június 5-én felszólította az alperest, hogy a felperes jó hírnevét és személyiségét sértő, hiányos és pontatlan, megtévesztésre alkalmas közleményt távolítsa el a honlapjáról, valamint egy újabb közlemény közzétételével helyesbítse azt. Kérték továbbá, hogy az átvevő médiumok részére is küldje meg a helyesbítést. Ezen levélre válasz nem érkezett, a kért helyesbítésre nem került sor.

A felperes a pomázi tűzoltóság parancsnokaként európai hírű modellt alakított ki, melyet több külföldi, ill. belföldi szervezet példaértékűnek tekint. A felperes az Önkéntes Tűzoltóságok Országos Szövetségének alelnöke, a Magyar Mérnöki Kamara Tűzvédelmi Tagozatának és a Tűzvédelmi Mérnökök Közhasznú Egyesületének az elnökségi tagja, valamint tágabb értelemben vett lakóközösségében, mely 5 települést jelent, őt tekintik „a Tűzoltó-nak”, e minőségében ismert ember.

Tűzoltó körökben a felperest sokan ismerik, úttörő szerepet játszott a HÖSZ Testületi Tűzoltóságok létrehozásában, mely először Pomázon alakult meg a 90-es évek közepén. Ezeket a tűzoltóságokat az adott önkormányzat és egy tűzoltó egyesület együttesen hozta létre és önálló működési területtel rendelkeztek egészen 2012. január 1-jéig. Irányítás szempontjából a helyi szintű önkormányzati tűzoltóságok nem tartoztak a katasztrófavédelem alá, egészen az új szabályozásig. Ez ellen a felperes jobbitó szándék vezérelten emelt szót, ezért több tűzoltót meglepett, hogy pert indítottak ellene. Az OKF a szakszervezet elnökét is beperelte, de e pert mindkét fokon elvesztette.

Azokat, akik ismerik a felperest, a róla való képben, megítélésében nem befolyásolja, ha pervesztésről olvasnak hírt, de azokat, akik nem ismerik a felperest személyesen, a megítélésében, a róla való vélekedésben befolyásolta volna a pervesztésről szóló híradás.

Lengyelfi László Zoltán a Magyar Mérnöki Kamara Tűzvédelmi Tagozatának az elnöke, a felperes az elnökség tagja. Számos feladatuk van, ebben a felperes aktívan részt vesz. A Mérnök Kamara a katasztrófavédelemtől teljesen független társadalmi szerv. Az azonban tapasztalható, akik bármilyen kritikát megfogalmazznak a katasztrófavédelemmel kapcsolatban, azok nem kívánatos személyé válnak, ezt az elnök pontosan érzékeli és a felperest csak akkor küldi olyan területre, ha nincs más választása. A hatósági döntés a katasztrófavédelemnél van, így léte megkerülhetetlen. Az OKF-fel közös feladatok ellátásakor elhangzottak olyan célzások, hogy a felperest inkább ne küldje erre a közhasznú egyesület. Az OKF jelenleg nem kíván partneri kapcsolatban a felperessel dolgozni, ez áttételesen jelent anyagi veszteséget is a felperes számára. A társadalmi munka ugyanis ismertséget hoz és ez az ismertség egy vállalkozásban fontos tényező, amely anyagilag is hasznosulhat. A felperes korábban tartott előadásokat építészmérnököknek, tűzvédelmi témakörben. Ezt követően többen megkeresték, hogy segítsen a tűzvédelmi részben a tervezésnél, ezért már konkrétan fizettek, így ennek elmaradása anyagi veszteséget is jelenthet. Az alperesi cikk megjelenése után a felperes egyetlen felkérést sem kapott, sem előadásra sem azt követően tervezési közreműködésre.

A felperes és az OKF között folyó perre tekintettel döntött úgy a Balogh László elnök vezette tűzoltószövetség vezetősége, hogy a szövetséget ne a felperes, mint korábbi alelnök, hanem egy másik elnökségi tag képviselje. Ezáltal a felperes kirekesztődött és háttérbe szorult az aktuális ügyekben való részvételből. A szervezet ugyanis az OKF előterjesztésére kap állami támogatást és a vezetőség úgy ítélte meg, hogy a felperes szerepeltetése ebben negatív hatású lenne. A tagszervezetek, a többi tűzoltóság azért nem keresik a kapcsolatot a felperessel, mert annak személye negatív megítélés alá került, s úgy gondolják, ebből nekik is csak káruk lehetne.

2015. március 26-án kihirdették a másodfokú ítéletet, de azt írásban a felek még nem kapták meg. Az alperes ezért a honlapon még nem is adott róla tudósítást, a tárgyaláson közölte, hogy a másodfokú bíróság lényegében nem változtatott az elsőfokú ítélet megállapításain, csak kártérítést nem ítelt meg.

A felperes maga úgy szerzett tudomást a cikk megjelenéséről, hogy több ismerőse felhívta, sajnálatát kifejezve a pervesztés miatt. Az alperesi közlemény megjelenését követően a felperes tűzoltó szakmai életében háttérbe szorult, jelentősen lecsökkent megbízásainak, feladatainak a száma. A kamara elnöke is egyértelműen tudomására hozta, hogy a közleményt követően „nem tartja szerencsésnek” ha a feladatok ellátásával a továbbiakban is őt bízna meg.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az alperest marasztalja a jó hírnév megsértése miatt és kötelezze a honlapjáról a valótlan tényállítást tartalmazó közlemény eltávolítására, a felperes által megjelölt tartalmú bocsánatkérő irat közzétételére és 250.000.- Ft nem vagyoni kártérítés, valamint a perköltség megfizetésére.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és költség megállapítására irányult. Az alperes szerint a közlemény a per állására vonatkozó információk tekintetében megfelelt a valóságnak. A per megindulása, az egyes tárgyalások során történt események és beadványok, egyaránt nyilvánosságra kerültek tekintettel arra, hogy azokat maga a felperes a saját honlapján nyilvánosságra hozta, és a felperes a Pomázi Tűzoltóság honlapján is folyamatosan hírt adott a per alakulásáról. Az alperes szerint a közleménnyel okozati összefüggésben a felperest kárt nem érte, ilyet bizonyítani nem tudott.

A bíróság a tényállást a peres felek előadása, a becsatolt iratok, valamint Nagy Gábor, Lengyel László Zoltán és Balogh László tanúk vallomása alapján állapította meg.

A felperes keresete részben alapos.

A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba léptetésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 8. § (2) bekezdés rendelkezése alapján a Ptk. hatályba lépése előtt megsértett személyhez fűződő jogok alapján érvényesíthető polgári jogi igényekre a jogsértés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni. Ez az 1959. évi IV. törvény jelen esetben.

A Ptk. 75.§ (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

A 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is.

A (2) bekezdés szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő valótlan tényt állít, híresztel vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

A 84. § (1) bekezdés szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja: követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, a jogsértés abbahagyását és a jogsértők eltávolítását a további jogsértéstől, nyilatkozattal történő elégtételadást, a sérelmes helyzet megszüntetését és kártérítést.

A bíróság megállapítása szerint az alperesi közlemény nem az elsőfokú ítélet lényegét mutatta be, hanem az alperes számára előnyös részeket emelte ki és részletesen az ítéletnek a

felperesre hátrányos részeit ismerteti. A szövegből az olvasó – melyet megerősítettek a meghallgatott tanúk is – a felperes teljes per vesztesére vonhat le következtetést. Erre utal az önálló hírértékkel bíró cím is, való tény hamis színben feltüntetve. A felperes ugyanis csak részben pervesztes és a közlemény mégis azt a hamis látszatot kelti, hogy a bíróság a felperest teljes mértékben elmarasztalta ítéletében.

A közlemény kiadásakor az alperes tudta, hogy az ítélet még nem emelkedett jogerőre míg erről tájékoztatást a bíróságtól nem kapott, így a korrekt tájékoztatás mindenképpen az lett volna, ha ezt a tény a közlemény tartalmazza. A keresetnek való helytadás egyértelműen azt jelenti, hogy a másik fél, jelesül a felperes pervesztes lett. A valóságnak megfelelő tudósítás a keresetnek részbeni helytadásról kellett volna, hogy szóljon.

A felperes teljes pervesztességét sugalló közlemény a felperes jó hírnevének megsértésére alkalmas. Ezért a bíróság ezen közlemény eltávolítására kötelezte az alperest, az elnézést kérő közlemény egyidejű közzétételével.

A felperes kártérítési igényét a bíróság nem találta alaposnak.

A peradatok alapján megállapítható, hogy az OKF és a felperes között valóban kialakult egy feszültebb viszony, azonban ez elvi alapú és már az OKF által indított pert megelőzően létrejött, a per annak csak következménye. Ez a per most másodfokon jogerősen be is fejeződött, az erről való korrekt pontos híradás mindkét fél érdeke.

Ha áttételesen éri is mellőzés a felperest az OKF részéről, ennek oka nem a perről való tudósítás, hanem a per alapjául szolgáló felperesi kijelentések.

Lehetséges, hogy praktikus szempontok miatt az OKF-el kapcsolatban lévő társadalmi szervezetek a felperest háttérben tartják, melyet a felperes mellőzöttségként él meg, ez azonban nem az alperesi közlemény következménye, így a felperest ért bármilyen vagyoni, nem vagyoni kár és a közlemény közötti szükségszerű, közvetlen okozati összefüggés nem állapítható meg, így a kártérítés egyik lényeges fogalmi eleme hiányzik, ezért ezt az igényt a bíróság elutasította.

A felperes részére a bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján ítelt meg perköltséget.

Budapest, 2015. május hó 19. nap

Eglyné dr. Csurányi Csilla s. k.
bíró

Fővárosi Törvényszék
5.P.25.611/2014/8.

7

A kiadmány hiteléül:
Scriba Zoltán

Hangszalagra diktálva:

2015. május 5.

Hangszalag átvéve

2015. május 6.

Hangszalagról leírva:

2015. május 7.